

VÄLKOMMENTILL HÄRNÖSAND

Olena från Kiev

Olena Morkva med barnen Eva och Georgij. Foto: Frida Sjögren

” Hej, mitt namn är Olena och jag är ukrainska. Jag föddes och har levt hela mitt liv i staden Kiev. Jag är gift och har två underbara barn. Den 24 februari 2022 förändrades våra liv. Vi vaknade vid fem på morgonen av ljudet av explosioner. Kriget hade börjat i vårt land!!! Vi var tvungna att fly från vår hemstad, vårt land, för att rädda våra barns liv. Min man körde oss till gränsen till Polen och återvände hem. Nu är han, liksom resten av min familj, i Ukraina. Jag

och mina barn åkte till Polen, och senare kom vi till Sverige. Vi flyttade flera gånger tills vi fick bostad i Härnösand. Nu har vi tak över huvudet, vi är säkra.

Jag är väldigt tacksam för allt vi har och för den stora hjälpen från alla invånare i Härnösand, som vi får hela tiden. Jag blev mycket imponerad av denna inställning till ukrainare.

Jag är säker att mitt land kommer att vinna!!!

Vi står inför mycket svåra prov för tillfäl-

let, men vi kommer att övervinna allt. Jag vill verkligen göra ett eget fotoprojekt om ukrainare i Härnösand. Jag vill kunna förmedla vår nations speciella karaktär, som på ett avstånd på mer än 2 000 kilometer från Ukraina fortsätter att vara okrossbar.

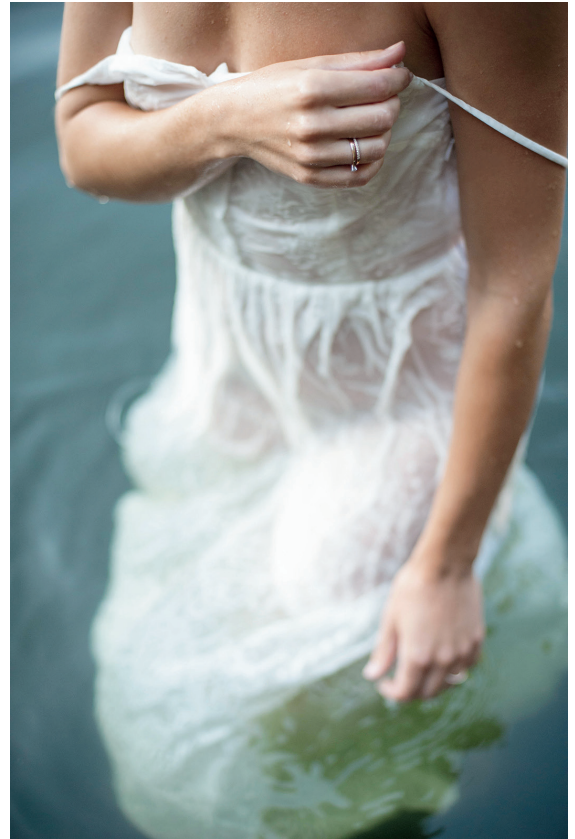
Olena Morkva

Nästa uppslag får vi se några utvalda bilder från Olena

FOTO OLENA MORKVA

” Jag började fotografera för mer än tio år sedan. Först var det en hobby, jag ville minnas människorna som kom in i mitt liv och jag fotograferade dem. Det var viktigt för mig. Sedan växte hobbyn till ett jobb. Och detta är så när du bara älskar det du gör. Jag hade olika projekt som jag gjorde bara för skojs skull. Jag filmade till exempel människor i stan. Jag gick fram till främlingar och bad dem om lov att ta bilder. Så här föddes mitt första projekt ”**Extraordinary People of Kiev**”. Senare blev det ett stort projekt som hette ”**Psykologiskt porträtt**”. Projektet syftade till

att visa olika mänskliga känslor. Förmåga att uppleva alla de känslor som en person kan känna under en fotografering och sedan möta och se på bilderna efter fotograferingen. Projektet hade en mycket bred resonans. Senare insåg jag att det ska vara mitt verktyg för att prata med världen. Jag vill se skönhet i honom. Och mannen i ramen är som kvintensen av detta. Det är väldigt viktigt för mig att personen jag fotograferar känner sig bekväm och trygg bredvid mig, först då kommer magin fram och porträttet får liv. Ibland tar det tid, men när allt löser sig blir jag glad och tror att personen jag fotograferar har en chans att

se denna skönhet genom linsen i min kamera. Jag minns varje person jag fotograferat. Jag gillar att titta på dessa kort och minnas de trevliga stunderna av kommunikation och tid tillsammans. Jag är väldigt tacksam för förtroendet från alla som varit hos mig för fotografering. Jag vill avsluta med den berömda fotografen Robert Franks ord: ”**För det första vet jag att livet för en fotograf inte kan vara likgiltigt.**”

Olena Morkva, fotograf.

”När jag säger att jag vill ta en bild på någon betyder det att jag vill lära känna den personen. Jag tar bilder på alla jag känner.”

Annie Leibovitz